

[Gunnar Jensen.]

af det, som jeg sagde sidste år, på samme måde som det, forslagsstillerne er kommet med, også har været en gentagelse.

Men jeg kan i hvert fald konstatere, at den 19. februar 1969 fremsatte den daværende indenrigsminister, Poul Sørensen, et lovforslag, hvorefter kommunerne fik adgang til alene at fastsætte grundskatternes størrelse, og dette forslag blev ophøjet til lov den 12. juni 1969, hvor både venstre og konservative politikere var positive over for den tanke, at kommunerne herefter alene skulle fastsætte grundskyldpromillernes størrelse. Loven blev vedtaget med 141 stemmer imod 3, medens 5 undlod at stemme. Det nu fremsatte lovforslag om at sætte en overgrænse for, hvor høje kommunernes grundskyldpromiller må være, betegner altså en ændring i opfattelsen af, hvor langt kommunernes selvbestemmelsesret må række.

Af de udtalelser, man har fået fra venstre og konservative, forstår man, at det i og for sig kun skulle være nogle få kommuner, som blev berørt deraf. De konservative nævner 3-4 kommuner, og det er nok rigtigt, fordi det konservative forslag sætter en promillegrænse på det dobbelte af beskatningsprocenten. Men hvis man tænker sig, at venstres forslag havde været gældende i dag, altså for året 1972-73, så måtte 65 pct. af alle kommuner på Sjælland og Lolland-Falster nedsætte deres grundskyldpromille, i Roskilde amt og i Storstrøms amt skulle 80 pct. af kommunerne nedsætte promillen. Anderledes ligger det ovre i Ringkøbing amt, hvor 16 pct. af kommunerne skulle nedsætte deres grundskyldpromille. Jordskatterne ligger altså dér, hvor jorden er dyr, og det kan, synes jeg, der bor i en egn, hvor jorden ikke er så forfærdelig dyr, være et incitament til, at en del af befolkningen flytter over i netop de egne af landet, hvor det er billigt at komme til at stifte bolig eller starte virksomhed. Derfor vil vi set ud fra det synspunkt heller ikke være så kede af, at netop den dyre jord også bliver beskattet dyrt.

Det er da forståeligt, at man fra venstres og konservativ side ser i øjnene, at der som følge af den nye vurdering vil ske yderligere en stigning i jordskatterne og i grundskyldskatterne i 1974-75, men det er da også urimeligt, at man låser disse fast på et bestemt

niveau eller hæmmer dem, imedens man lader indkomstskatterne stige. Det vil da være rimeligt, at der stadig væk er et vist forhold også i stigningen og ikke kun i procent sammenligningerne.

Det kan være vanskeligt generelt at bestemme grundskyldpromillens størrelse. Det, der er rigtigt i den ene kommune, kan være forkert i den anden alt efter kommunens struktur.

Det radikale venstre må nære betænkelighed ved uden videre at gå ind for lovforslaget i dets nuværende form, i hvert fald så længe der kun er tale om overgrænse.

Forslagsstillerne til venstres forslag ønsker grundskyldpromillen låst fast til i hvert fald ikke at være højere end den kommunale beskatningsprocent af indkomsten. Hvorfor stiller man kun forslag om en overgrænse?

Efter at man har afskaffet skattefradragsreglen for personlige skatter, som man også har været inde på, men har bevaret fradragsretten for ejendomsskatter, er der kommet et nyt incitament for nogle kommuner til at lægge mere vægt på grundbeskatningen. Alt andet lige vil ejendomsskatternes fradrag give en mindre indkomstmasse i den pågældende kommune, hvorved penge bliver i kommunen fremfor at blive betalt i statsskat. Vi har været inde på tidligere, at derved er kommunens disposition måske ikke længere neutral i forhold til andre kommuner, og det er vi parat til at diskutere i udvalget.

Forslagsstillerne nævner i bemærkningerne til lovforslaget, at de er villige til at drøfte beskatning af sommerhusområder. Det sagde de også sidste år, men jeg fik ikke nogen nærmere klaring på, hvordan de opfatter det. Jeg opfatter det som en tilkendegivelse af, at de i hvert fald ikke afviser princippet om tillægsgrundskyld i disse områder. Efter de nugældende regler og bestemmelser omfatter tillægsgrundskyld kun landbrugsejendomme, hvor ejeren ikke bor i kommunen, og det er nok et spørgsmål, om ikke det bør overvejes at lade reglen om tillægsgrundskyld få gyldighed også for rekreative områder. Det er også en af de ting, som vi ikke vil have noget imod at diskutere i udvalget.

Men vi vil ikke fra det radikale venstre være med til generelt at tvinge kommunerne til at nedsætte grundskatterne. Selv om vi